

40de Møde.

Tirsdag den 22. Marts, Kl. 1¹/₂.

Formanden: Med Skrivelse af Dags Dato oversender Folketingets Formand:

Forslag til Lov om Ophævelse af Retsferierne ved Over- og Underretterne

i den Form, hvori det er vedtaget af Folketinget, med Anmodning om, at det maa blive Landstinget forelagt. Dette sker herved. Eksemplarer ville blive omdelte.

I Skrivelse ligeledes af Dags Dato meddeler Landbrugsministeren, at han i Folketinget har fremsat Forslag til Lov om Grundafstaaelse til Anlæg af en Mergelbane fra Rindom Mergelleje til Ringkøbing Statsbanestation.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1910 til 31. Marts 1911.

Forhandlingen genoptoges.

Jørgen Berthelsen: Efter de foreliggende Forhold, Forholdene i Aar, kan det jo ikke nytte noget, at man kommer frem med lokale Krav, idet man maa gaa ud fra som givet, at der ikke vil blive taget noget videre Hensyn til dem, og jeg skal derfor ogsaa undlade at fremsætte saadanne trods det, at der ved tidligere Lejligheder er givet halvvejs Løfter om at faa Mangler afhjulpne i det nordlige Jylland, navnlig ved Trafikforholdene. Men jeg gaar ud fra, at vi ved at være beskudne og ikke stille nye Krav dog i alt Fald kunne gøre Regning paa at bibeholde den nuværende Ordning. Jeg tænker der paa Togforbindelsen og navnlig paa den daglige Forbindelse Frederikshavn—Gøteborg. Jeg turde maaske nævne, at det

vilde vistnok være i alles velforstaaede Interesse, hvis der blev gjort en lille Smule mere for at henlede Opmærksomheden paa denne Forbindelse Frederikshavn—Gøteborg. Om det skal være de danske Statsbaner, som skulle gøre det, eller om det skal være Det forenede Dampskibsselskab, eller det skal være begge Parter, ved jeg ikke. Men saa meget er sikkert, at kommer man en Smule udenfor Gøteborg i Sverige, kender man meget lidt for ikke at sige slet ikke til, at der er denne daglige Forbindelse mellem Frederikshavn og Gøteborg; den burde efter min Opfattelse ganske anderledes udnyttes. De øvrige Forhold, som jo saa tidt have været omtalte her, Aarhus—Kalundborg Forbindelsen og andre lignende Spørgsmaal, mener jeg, at det under de nuværende Forhold ikke kan nytte noget at omtale videre.

Jeg vil saa gerne berøre nogle andre Forhold ogsaa nærmest angaaende Jernbaner, hovedsagelig Privatbaner. Der har jo fra alle politiske Partier lydt Røster om, at vi skulle spare, og ikke mindst fra den højtærede Finansminister, ikke alene den nuværende Finansminister, men for øvrigt ogsaa fra hans nærmeste Forgængere. Men samtidig er der jo fra alle politiske Partier baade i dette Ting og i Folketinget stillet Krav om forøgede Udgifter. Man har stillet Krav snart om det ene snart om det andet. Jeg tænker her først paa de store Lønningslove, vi have vedtaget, de have jo givet en ganske betydelig Udgiftsforøgelse. Man kan jo i det hele ikke stille Krav paa Udgiftsforøgelser, uden at man ogsaa maa være beløvet paa, at der skal Penge til, for at man kan opfylde de Krav. Heller ikke fra den nuværende Regerings eget Partis Side har man været skaansom med Hensyn til de Krav, man har stillet med Hensyn til forhøjede Lønninger, og for øvrigt skal jeg tilstaa, at det ene Parti i saa Henseende ikke har synderligt at bebrejde det andet, man har, tror jeg, noget for meget været stemt for at imødekomme alle de Krav om Lønningsforhøjelser. Om det har været udelukkende af Interesse for de paagældende, eller det har været noget af Hensyn til, at man har lovet det overfor Vælgerne, skal jeg slet ikke udtale mig om her. Men med Hensyn til den stadige